

184

UCHWAŁA Nr 161 RADY MINISTRÓW

z dnia 14 grudnia 1984 r.

w sprawie zakazu podwyższania cen umownych towarów przemysłowych.

Na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. z 1984 r. Nr 13, poz. 59) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Wprowadza się na okres do dnia 31 grudnia 1985 r. zakaz podwyższania cen umownych (zbytu, hur-

towych i detalicznych) towarów przemysłowych zaopatrzeniowych i rynkowych (nieżywnościowych), wytwarzanych przez jednostki gospodarki uspołecznionej. Ceny te, z zastrzeżeniem wyjątków określonych w uchwale, nie mogą być wyższe od cen ostatnio stosowanych w 1984 r.

§ 2. 1. Ceny umowne towarów przemysłowych (§ 1) mogą być podwyższone w razie zmiany po dniu 31 grudnia 1984 r. kosztów własnych produkcji tych towarów z przyczyn niezależnych od producenta, spowodowanych podwyższeniem:

- 1) cen surowców, materiałów, półfabrykatów, wyrobów i części kooperacyjnych oraz stawek taryfowych przewozowych i energetycznych, z zastrzeżeniem ust. 2,
- 2) amortyzacji w wyniku zmiany stawek oraz przeceny majątku trwałego na dzień 31 grudnia 1983 r.,
- 3) stawek podatków obciążających koszty,
- 4) stawek odpisów na fundusze obciążające koszty producenta.

2. W kalkulacji podwyższanych cen towarów przemysłowych uwzględnia się 90% skutków podwyżki cen węgla kamiennego i brunatnego, koksu i półkoksu, oleju opałowego, paliw gazowych, energii elektrycznej i wyrobów hutnictwa żelaza oraz 95% skutków podwyżki cen urzędowych pozostałych surowców, materiałów i stawek taryfowych.

3. Minister do Spraw Cen może na wniosek:

- 1) przedsiębiorstwa państwowego, zaopiniowany przez organ założycielski
- 2) spółdzielni, zaopiniowany przez zarząd centralnego związku spółdzielczego

oraz zaopiniowany również przez Ministra Gospodarki Materiałowej, zezwolić na uwzględnienie skutków podwyżki cen w większej wysokości niż określona w ust. 2. Przepis zdania poprzedzającego stosuje się odpowiednio do organizacji społecznych prowadzących działalność gospodarczą.

4. Ceny umowne towarów mogą być podwyższone również w razie:

- 1) wprowadzenia lub wzrostu po dniu 31 grudnia 1984 r. podatku obrotowego,
- 2) podwyżki marż handlowych (prowizji, narzutów zaopatrzenia).

5. Minister do Spraw Cen w uzgodnieniu z Ministrem Finansów może określić wypadki, w których ceny umowne towarów nie mogą być podwyższone w razie wprowadzenia lub wzrostu po dniu 31 grudnia 1984 r. podatku obrotowego.

6. Przez podwyższenie cen surowców, materiałów, półfabrykatów oraz wyrobów i części kooperacyjnych (ust. 1):

- 1) wytwarzanych w kraju — rozumie się podwyższenie cen (urzędowych, regulowanych i umownych) stosowanych przez dotychczasowego sprzedawcę albo podwyższenie cen spowodowane zmianą sprzedawcy, jeżeli towar jest objęty obowiązkowym pośrednictwem jednostek obrotu,
- 2) importowanych — rozumie się podwyższenie ceny w stosunku do przeciętnej ceny płaconej w 1984 r.

7. Minister do Spraw Cen w szczególnie uzasadnionych wypadkach może wyrazić zgodę na podwyższenie cen z przyczyn innych niż wymienione w ust. 1, nie więcej niż o 10%.

§ 3. 1. Podwyższenie cen z przyczyn wymienionych w § 2 ust. 1 i 4 może nastąpić nie więcej niż o kwotę odpowiadającą wzrostowi po dniu 31 grudnia 1984 r. kosztów produkcji z tych przyczyn i o kwotę odpowiadającą wzrostowi podatku obrotowego i marż handlowych, z uwzględnieniem przepisów ust. 2 i § 2 ust. 2.

2. Podwyższenie cen detalicznych towarów przemysłowych rynkowych nieżywnościowych z przyczyn wymienionych w § 2 ust. 1 i 4 pkt 2 nie może przekraczać 10% ceny detalicznej danego towaru stosowanej ostatnio w 1984 r. lub — za zgodą Ministra do Spraw Cen — 10% średnich cen detalicznych towarów, stosowanych w czwartym kwartale 1984 r. w danym przedsiębiorstwie.

3. Minister do Spraw Cen w szczególnie uzasadnionych wypadkach może wyrazić zgodę na podwyższenie cen detalicznych więcej niż o 10% (ust. 2).

§ 4. Zysk uwzględniony w cenach towarów stanowiących odmiany dotychczas wytwarzanych towarów, objętych na podstawie uchwały zakazem podwyższania cen, nie może być wyższy — zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. z 1984 r. Nr 13, poz. 59) — od zysku przeciętnie uzyskiwanego przez sprzedawcę ze sprzedaży towarów z danej bądź zbliżonej asortymentowo grupy w okresie ostatnich dwóch kwartałów.

§ 5. Minister do Spraw Cen w uzgodnieniu z Ministrami Handlu Wewnętrznego i Usług oraz Finansów może uchylić zakaz podwyższania cen umownych:

- 1) towarów lub grup towarów, w obrocie którymi osiągnięto zrównoważenie rynku,
- 2) towarów lub grup towarów, dla których brak jest społecznego uzasadnienia do utrzymywania niezrównoważonego rynku.

§ 6. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej, które po wejściu w życie uchwały zamierzają podwyższyć cenę o kwotę wymienioną w § 3, są obowiązane do sporządzenia kalkulacji uzasadniającej wysokość tej kwoty.

2. Minister do Spraw Cen i inne organy sprawujące kontrolę cen przeprowadzają kontrolę prawidłowości sporządzania kalkulacji kosztów i cen, o których mowa w ust. 1.

§ 7. W razie stosowania przez sprzedawcę (producenta lub jednostkę handlową) cen niezgodnie z przepisami uchwały, stosuje się przepisy art. 18 i 19 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach.

§ 8. 1. Przepisów uchwały nie stosuje się do cen umownych:

- 1) towarów, dla których wprowadzono okresowe maksymalne wskaźniki wzrostu cen umownych na określone grupy towarów, zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach,
- 2) towarów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych będących:
 - a) towarami nietypowymi, to jest wytwarzanymi w pojedynczych sztukach lub małych seriach według dokumentacji technicznej uzgodnionej między kupującym a sprzedawcą,
 - b) towarami pochodzącymi z produkcji próbnej, prototypowej lub wzorcowej,

- 3) towarów kupowanych i sprzedawanych przez przedsiębiorstwa państwowe „Moda Polska” i „Desa” Dzieła Sztuki i Antyki oraz spółdzielnie zrzeszone w Centralnym Związku Spółdzielni Rękodzieła Ludowego i Artystycznego „Cepelia”, a także przez sklepy specjalistyczne innych przedsiębiorstw uspołecznionego handlu rynkowego, określonych przez Ministra do Spraw Cen w uzgodnieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego i Usług.
 - 4) towarów wymienionych w wykazie produktów i usług luksusowych, stanowiącym załącznik nr 1 do ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. z 1984 r. Nr 16, poz. 75), z uwzględnieniem ograniczeń wprowadzonych rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 28 czerwca 1982 r. w sprawie ograniczenia wykazu produktów i usług luksusowych oraz w sprawie stawek podatku obrotowego od sprzedaży tych produktów i usług (Dz. U. Nr 24, poz. 169 i z 1983 r. Nr 34, poz. 162).
 - 5) towarów, co do których prawo do oznaczania państwowymi znakami jakości „Q” lub „I” przyznano po dniu 31 lipca 1984 r.
 - 6) towarów przeznaczonych na eksport, jeżeli rozliczenia są dokonywane według cen umownych wynikających z cen uzyskiwanych od kontrahentów zagranicznych (cen transakcyjnych).
2. Przepisów uchwały nie stosuje się również, w razie gdy Minister do Spraw Cen — działając na podstawie art. 2 ust. 2 pkt 9 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o utworzeniu urzędu Ministra do Spraw Cen (Dz. U. Nr 7, poz. 53) — zawarze z producentami (sprzedawcami) porozumienie dotyczące stosowanych przez nich cen.
- § 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1985 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner